

ARDEALUL

Redacția și administrația:

Arad, Str. G. Popa No. 9. Tel. 18-10

Director: **Teodor Reculescu**Prim redactor: **Dimitrie Nedes**

ABONAMENTE: 1 an 200 Lei. Autorități 1000 lei.

Mari întreprinderi 2000 Lei anual. Pl. plugari 150 L.

Veniți în ajutorul sinistratilor!

Comunicat al Ajutorului Legionar

Entremurul care s'a abatut asupra zilelor trecute a secerat mulți românești și a lăsat zeci de frați fără adăpost. Oricât de noi ar fi putut avea așteptarea, de a aștepta sosirea în stradă.

Și cruceași acum de destin nu rămâne nepăsători în fața apei nenorociri naționale.

Și nu-și ajută azi aproapele, a spus Mântuitorul, sau frații căzuți în nenorocire, cum a spus Căpitanul, nu poate pretinde să ajutat mâine, când nenorocirea-l-ar lovi și pe el.

Și azi avem de ispășit multe păcate în fața lui Dumnezeu și poate încercările sale nu s'au sfârșit încă.

Și în toate împrejurările grele, carea Legionară a fost prezentă datorită din primul moment. Echipa de cămași verzi au trimise din centrele mai puțin de entremur în cele mai grele momente pentru ajutor.

Și numeroase vieți au fost salvate dintre zidurile prăbușite, acțiunile sinistratilor a fost ocrotit și multe nenorociri au fost evitate întru și abnegația legionarilor din echipele de salvare, dintre noi cășiva și-au găsit moartea între ruine.

Și fără toată trebură să urmeze Legionăria, pentru a scăpa din acest entremur.

Și cine poate să se restrângă în camere mai puțin, redând provizoriu o parte din locuința sa sinistrată, s-o facă repede.

Și mai este nevoie pentru materiale pentru a repara cât mai multe clădiri și trebuie deasemeni specia și brațe de muncă pentru construcții, astfel încât la căderea ierilor toate imobilele avariate să fie în stare de funcționare.

Și este nevoie și de importante sume de bani pentru a se veni în ajutorul sinistratilor nevoiași.

Și în acest scop Ajutorul Legionar deschis la C. E. C. contul Nr. 13 unde se pot face zilnic depuneri și la casierile Ajutorului Legionar din Capitală și provincie.

Și ziarele au fost rugate să deschidă liste de subscripție pentru sinistratili, publicând numele subscriitorilor și depunând rețetele la Ajutorul Legionar.

Și toate sumele colectate, cari nu depășesc direct la C. E. C. toate actele de locuințe, materiale și ordine de muncă, vor fi îndrumate la Ajutorul Legionar, la Secțiunile județene, iar în Capitală în str. Roma 32-34. Telefon 240.00.

TRAIASCĂ LEGIUNEA ȘI CĂPITANUL.

Ajutorul Legionar.

Pentru a veni în ajutorul celor loviți de nenorocire, a acelor dintre frații noștri cari au rămas pe drumuri acum în pragul iernii, ziarul nostru a luat hotărârea de-a deschide o listă de subscripție pentru sinistratili de pe urma entremurului de Duminică. Toți căutătorii cari pot să dea sume cât de mici să facă acest lucru, gândindu-se că fiecare dintre noi puteam să ajungem în situația fraților noștri năpăstuiți. Bani se vor trimite pe adresa ziarului nostru: „ARDEALUL”, Arad, Str. Gh. Popa Nr. 9, iar noi îi vom trimite la Bricușești și vom publica în ziar numele celor cari au scris.

Pentru a nu se face cheltuieli inutile cu trimiterea banilor, comarazii șefi de garnizoane să strângă toate sumele din comunele lor și să ni le trimită cu un singur mandat poștal, iar numele celor cari au scris ni le vor comunica pe carte poștală sau într-o scrisoare.

Dați cu toții, căci puțin cu puțin se adună mult.

Traiască Legiunea și Căpitanul
„ARDEALUL”

Cei dela Predeal

„După ploaie vreme bună” spune o vorbă rămasă din străbuni.

Sau reîntâlnit toți aceia care au știut să merge pe drumul onoarei. S'a sfârșit o cale lungă plină de măcăciuni și pietre, care ne-au ros picioarele, făcându-le să sângereze.

Fiecare unde ne-am găsit; pe ogor în urma plugului, în atelier, fabrică, mină, sau birou, toți frații de sânge și de idei, ne-am regăsit astăzi. Privirea noastră nu a fost niciodată îndreptată spre ceasul de față. Ea era pierdută înainte, spre zări cu soare, spre culmile Biruinței. Am trecut prin „Mlaștina desnădejzii”. Mulți au rămas în ea.

Legiunea avea un suflet. Dela Căpitan până la legionar, toți aveau un suflet. Și noi știam că acest suflet nu poate să moară nici odată. Toți sufeream pentru unul și unul pentru toți. Când Martirii Moja și Marin sângerau pe frontul spaniol, durerea lor o simțeam și noi ce-i rămași aici. Nu durerea sufletească, căci ei au murit fericiți pentru cruce acolo departe de țara Lor, dar durerea fizică pe care le-au simțit când gloanțele celor fără Dumnezeu, Le-a sfărțat trupurile.

Când la Vaslui, Râmnicul-Sărat, sau la Ciuc, au căzut eroii legionarii în frunte cu Căpitanul, și noi sufeream. Suferea tot sufletul chinat al Legiunii. Dar Legiunea nu

Ajutor, nu pomana!

mai grele, cu atât puterea noastră de credință se verifică mai temeinic.

Căpitanul ne învață să credem că ținta finală nu este viața, ci Invierea. Invierea noastră ca Neam. Un neam se va învrednici de Inviere, în măsura în care fiii săi vor fi vrednici de aceasta. Căci — spune Căpitanul — dacă ținta ar fi viața, atunci toate mijloacele întrebunțate în acest scop sunt bune. Dar cum te vei putea înfrunța la Judecata de Apoi, dacă tu ai fost un mârșav, un om hain la suflet, dacă nu ți-ai iubit aproapele?

„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa!” — este o poruncă de esență creștinească, pe care legionarul nu o discută pentru că o înțelege, dar îi este și dragă pentru că i-a fost sădită în suflet de marele nostru Căpitan.

Doamne! dacă fiecare om ar avea numai o inimă parte din puritatea sufletească a Căpitanului, am trăi într-o lume ideală.

Ajutorul, în concepția Căpitanului, este o datorie. Scumpilor noștri Cartea sfântă ne învață că nu-

mai cel ce crede se va mântui. Cu cât vom fi supuși unor încercări tri burghezi însă le place se aulă numai de drepturi, nu și de datorii. Ajutorul nu-l pot concepe decât sub forma umilitoare de pomana și în consecință când o nenorocire s'a abatut asupra ta față să porți pre-o viață și când ți se stinge graiul de foame, el marele măritimos, te miluește cu pre-o doi creștari, dar și asta numai dacă se poate hotărî să renunțe la un cinematograf, sau la o figură. Asta nu se poate numi iubire de aproapele. Căpitanul ne-a învățat să ne oțetăm fratele din ceea ce avem pentru strictul necesar nouă, nu din priosos. Numai în felul acesta ne putem dovedi în primul rând nouă că ne iubim aproapele: suferind cu el și pentru el. — Numai o mamă care și-a petrecut nopțile la căpătâiul copilului, care a suferit de căteori a suferit el și s'a bucurat numai dimpreună cu el, numai aceea poate spune că își iubeste copilul. Nu și acelea care își lasă odraslele în seama guvernantelor, neajungându-le timpul pentru vizite și petreceri.

Așa dar, nu suma de bani pe care o dăruiești are importanță, ci felul cum faci această datorie. Dacă o faci numai din mândrie sau pentru că îți spune conștiința că ai săvârșit multe păcate și atunci căuți să intri la târgulă cu Dumnezeu spunând: „Dau, Doamne, pentru nevoiași, dar iartă-mi păcatele”, daniile acestea nu au nici o valoare, ori cât de mulți bani ai dăruit. Leul săracului dat din iubire față de aproapele, este mult mai valoros decât miile de lei ale celui care dă fără dragoste.

Un om care fără voia lui a ajuns într-o situație nenorocită, acela nu este un pomaniș și atunci este imoral să-l umilești aruncându-i pomana. Dacă fiecare s'ar gândi că și el ar fi putut ajunge în situația fraților năpăstuiți, că dacă năpraznicul entremur s'ar fi produs și în altă parte a țării își putea pierde și el întregul avut, dacă nu chiar viața sau să fi rămas infirm, și-ar da seama cât de greu i-ar fi ca la suferințele trupesti să i-se mai adauge și una sufletească: umilirea. Să ne pătrundem de acest adevăr și să ne cruțăm frații de alte suferințe decât cele care sunt orânduite dela Dumnezeu.

Să nu mai vorbim de drepturi, atunci când avem o singură datorie: aceea de a ne iubi unul pe altul.

DIMITRIE BARNA

TEODOR RECULESCU.

Să ne descătușăm!

de MARIA MIHON

În poarta veciniei Neamului când lanțurile-s rupte, când tineretul clocotind de viață și forță, așterne peste țară tăcerea unei munci purificatoare. — se mai găsește oameni cari nu pot desluși linia de destin a Neamului.

Sunt dintre cei ce au stat piedică în drumul împlinirii Neamului. Sunt dintre acei indiferenți, dintre acei subjugăți de plăceri și tiranizați de sunetul banului. Mai ales în lumea feminină este un spirit pasiv, care le face să înțeleagă viața în proporții mediocre, ocolind eforturile și riscurile, iubind doar siguranța, foarte mărunț, a unui salariu. Este un spirit pasiv ce duce uneori la forme degradante și condamnable. Așa se explică superficialitatea aventurii, divorțul, și alte păcate intrate într-o accepțiune, pe cât de largă, pe atât de primejdioasă. Atmosfera morală a vieții sociale și politice din trecut a fost de natură să coboare în mocirlă sufletul și demnitatea omenească. Ce drum întors și cât de nulă a fost, toată opera frământărilor ce s-au produs în numele libertății!

Politica românească postbelică a consacrat oribila tradiția a minciunii. Copiii au fost rău îndrumați, tot ce a fost bun în această țară a fost scos la târguială mârșavă. Tineretului feminin care a făcut sforțări mari pentru a ajunge la o viață în condiții mai nobile, urcând treptele de lumină ale culturii excelând prin număr, i se lăsase o cale umilitoare de a se căpătu prin intermediul clubului politic. Și acest tineret a dus astfel existențe mizere chinându-și singurătatea fără nici-o perspectivă — fără nedejdea unui cămin. Și ceace e mai odios, e, că toate s-au făcut pentru distrugerea ideii de Neam și a solidarității românești.

Astăzi însă la apelul de împliniri pentru Neam și Țară, sufletele feminine nu pot răspunde decât prezent. Așa trebuie să fie!

Să ne descătușăm din nimicurile vieții de ficcare zi și să dăruim ceasul de muncă Neamului! Sunt în lumea feminină românească energii care s-au războit cu toți cei ce au voit să ne curme doina sau să ne dărâme altarele. Din noianul de dureri și suferințe prăvălite peste sufletele lor, au clădit sufletele drepte ca înălțările de brad, dârze, curate ca izvoarele de munte și frământătoare ca și codrii. Sunt mamele Tineretului Legionar. Ele au suprema mândrie de a fi fost permanent și luminos constiențe de misiunea lor.

Urmându-le lor și pentru a ne împlini datoria către Neam, va trebui să punem deasupra năzuințelor personale, icoana anonimă a Neamului românesc și să avem credință în sufletul și fapta românească și vom birui!

Terenul de muncă, pentru femeia României Legionare, este fără margini: Asistență socială, o activitate de reîncreștinare a neamului și de apărare a lui împotriva a tot ce atinge și coboară viața lui, ridicarea din primitivism și ignoranță a femeii muncitoare în întreprinderi și mai ales a aceleia

care este mama acestui popor: Țara, dar pe care nu uităm-o toți. Starea în care viețuiesc femeile satelor, e cea mai întunecată filă din cartea necazurilor noastre. De rezolvarea acestei probleme a Țării, este legată refacerea și ridicarea căminului familiar sătesc. Ispitele vieții sociale au ecos satele din vatra de flăcări și visuri, din liniștea și frumusețea căminului familiar. Invazia civilizației-rău în țeasă — a stricat, a prefăcut, a risipit arta populară. A intrat în căminul sătesc târgul și tristețea. Și să nu uităm că destrămarea ca sei sătești înseamnă destrămarea Neamului! Deaceia grija sfântă a zilei și mândria noastră trebuie să fie pentru ridicarea satului românesc, vatră de baștină a Neamului. Căci satul poartă în inima lui visurile și puterea Țării. El e tezaurul de adevăr și poezia care păstrează viu și neprefăcut sufletul nostru etnic. Din sufletul lui au răsărit vulcanic revoluționarii oameni de carte și de inimă. Satele ne dau numărul și „numărul e forță”. Din însângerarea lor s-au clădit culmi de istorie românească. Dar cu măcinarea anilor din urmă plini de fâgădueli mincinoase și fără pildă de muncă înnoitoare, a rmas la sate o umbră, peste care a crescut omul bănuitor. Încelat, nehotărât, confundat în tăcerea amărăciunii și sărăciei. Deaceia trebuie să reprimem flacăra brazdei, să reinviem vigoarea verde a sănătoaselor nădejdi și entuziasme rurale. Satul a fost cercetat în trecut numai pentru a se cere și lua. Iar tineretul satelor a fost lăsat fără călăuză tocmai la vârsta când se statornicește viața sufletească. Acum când cuvintele de Neam și credință au sensul unei trăinii adâncite a lor, trebuie să începem acea mult așteptată acțiune de cultură. Temelia pe care vom clădi satul nou, este acea cultură a satelor, care poartă numele de omenie. Noi trăim ca Neam prin puterea primitivă a satului și a nu apăra satul înseamnă a renunța la: ființa sufletească a Neamului, la originalitatea poporului, la sufletul nostru, la noi. Satele așteaptă azi toată puterea și sufletul nostru, pentru a aduce bună stare, lumină și pace. Să ne descătușăm din viața prea comodă și lipsită de ori ce gând înalt! Bucuriile mare a biruinții definitive a Neamului, să se vadă în ofranda noastră de muncă constructivă! Femei Române, dăruțiți României Legionare, ceasul zilnic de muncă, în slujba satului românesc, căci satul e Țara. *Maria Mion*

CASETE DE SIGURANTA

(safes)

inchiriează

Banca Victoria S. A.

Arad

În cele mai avantajoase condiții pentru păstrare de titluri, numerar valori, documente, obiecte prețioase etc.

Colțul tineretului

Intrebați care e rostul și care-i programul F. D. C.? Să știți: viața noastră nu-i făcută din programe. Viața noastră e plină de bătălii. Ea însă-și e o bătălie. Cu ultimul tel: mântuirea. Mântuirea nu a noastră, individual, ci în cadrul singurei realități, neamul. Mântuirea neamului. Și este viața aceasta o luptă în care înaintezi ori te retragi, după cum reușești să treci peste chemările cârnii, ori reușești chemările să te subjuge lor.

Noi trăim prin bătălii. Mici la început, dar cari stau la baza celor mari. Și bătăliile trăiesc prin noi. Și creșe cu noi. Mici acum, eruzi de ani, dar care vrem să privesc moartea în față. S'o luăm de piept. S'o îngenunchiem, pentru Biruința cea mare. Ne luptăm, ne sbatem, ne încordăm, punem trupurile noastre proptă, crucii. „Dăm buzna în istorii!” Departe, unde mințile căturarilor nu ajung și unde vorba dulce a celor binecredinți, îngheață. Acolo, departe, copciile prejudecăților plesnesc. Și tot puroul se împrăștie. Așa că e bine să fie sinceritate și prudență.

Pe pământ se târâsc râmele. Se târâsc și șerpii. Mulți oameni se târâsc și ei: unii asemenea râmelor, alții la fel cu șerpii. Deosebierea: pe unii lumea îi disprețuiește, pe alții îi sărbotește. Frații de cruce, însă, scormonesc adâncuri de suflete, picură dragoste din ochii lor, din vorba, din inima lor, topește patimi, înmoale răutăți și la urmă dau peste scânteia dumnezeiască, ce-i pusă de Dumnezeu în fiecare ființă. Incep să cânte. Cântă de bucurie că au mai câștigat încă un suflet, pentru marea luptă în care s'au legat. Apoi, se roagă lui Dumnezeu și-i mulțumesc. Urzii dintre ei plâng.

Cu groază se uită fratele de ce se la păcatele acestui neam. Se uită cu groază, pentru un moment. Când la hotărârea să se jertfească și el, pentru îndreptarea neamului. E sigur că prin moartea sa, se deschide ochii, se vor arunca chelarii, se vor îndrepta umerii filosofi, se vor mai hotări și frunzi să se înalțe spre cer, se îndemna și alte minți să creadă. Adevăr... El va trece ca o dâră foc în veșnicie. Dincolo! Iar mulți vor vedea lumina.

...Doamne, Doamne, privește cer și vezi...

Rugăciuni, întrebări, răspunsuri

— Care-i ultima ta dorință?

— Ultima mea dorință, să devin legionar.

— Primește această ramură pelin...

Asta-i legământul. Cu el intră legenda?

Noul avânturi, noi hotărâri, gâmlintenoui, alți frați de cruce, te bătălii, alte victorii, neamul înaltă pe umeri fragezi mai tot mai sus, îngenunche, pune ma în fața Judecătoarei: Doamne, copți dintre Nistru, Tisa, Dun și Mare, așa au înțeles datoria și lor: să iubească pe Hristos și să meargă fericiți la moarte pentru El...

Din depărtări chemări ingeră cântări, preamări. În genunchi un neam întreg își sărbătorește regăsirii, ziua Învierii! Se pleacă frunțile. Aceste frunzi care nu pleacă în fața nimănui, stau a catel Sunt frunțile flăcăilor în găciune!

Cu toții în prezență!

Și eroii și martirii și cei ce rămas și întore privirile și strigă: Tinere cu suflet de bătrân, te-ți Uite se croiește istoria! Urmări? Sufletul neamului se dăcă spre ceruri!..

ION JIVAN

Apelul inspectoratului Pregătiri Premilitare pentru salvarea celor căzuți prada groaznicului cutremur

O durere adâncă și fulgerătoare a străpuns sufletele celor peste care s'a abătut urgia cutremurului din noaptea de 9-10 Noembrie a. c.

Cei cărora nenorocirea le-a închis ochii pentru vecinicie și cei cari suferă în paturile spitalelor, ne du sentimentul grozavei urgii, deslănțuită de natura atolputernică.

Au fost destule ocazii când ați sprijinit și ati lucrat în interesul unor opere cu caracter social, cu tot sufletul, punându vă în cum până chiar viața.

Nenorocirea cauzată de urgia cutremurului de acum 6 zile, vă chiamă la o nouă datorie.

Multe vieți pierdute și corpuri zdrobite au rămas sub dărâmaturi. Multe locașuri au fost prefăcute în ruine.

O muncă titanică se desfășoară pentru găsirea celor loviți de această urgie și refacerea locașurilor distruse, muncă la care am văzut că și voi ați luat parte în mod efectiv.

Dați toți concursul vostru celor pelor însărcinate cu lucrările de salvare și de reconstrucție.

Puneți-vă imediat în acord cu formațiunile Mișcării Legionare, organele autorităților locale, dați tot concursul pentru ca munca stră să se facă în folosul tuturor.

O frumoasă datorie sufletească vi se impune vouă viitorilor ostaș ai Statului Legionar.

Răspundeți cu tot sufletul la chemare.

Dovediți și de data aceasta, în orice ocaziune Statul Legionar Român, se poate bizui pe sufletele și brațele viitorilor ostași ai țării.

Făceți-vă datoria, cei dintâi voi veți avea mulțumirea sufletului, că, a împlinirii datoriei, iar Insuția din care faceți parte, prin muncă, vă aduce cele mai călduroase mulțumiri..

Inspectorul Pregătirii Premilitare

General GH. ALEXANDRESCU

Pentru voi, numai cu voi și prin voi, voiu învinge

Apelul d-lui General Ion Antonescu către
Români

ROMÂNI,

Soarta ne-a supus la o nouă încercare.

În fața loviturilor și a voinței supreme ne înclinăm, dar nu dăm înapoi.

Cu înțepa sus o laam dela capat și mergem, cu bațele încordate, înainte.

Este învins numai cine se dă învins.

Orice s-a întâmplat și orice se va mai întâmpla, cred cu voi și credeți cu mine în biruință.

Cu cât loviturile vor fi mai mari cu cât dăruțenia noastră va trebui să fie mai mare, munca noastră mai încordată și voința noastră de a învinge mai fără de limită.

Orice a fost orice ne mai așteaptă, să privim înainte.

Așa voiu face eu: așa vă cere și veșta destinul se faceți.

ROMÂNI,

Nu ceșim nimic dela nimeni.

Omul cade, când se crede căzut.

Omul moare când se lasă să

moară. Am pierdut mult, am pierdut multe.

Munca fiecearuia; munca în frăție și unire; munca fără cârtire și fără șovăire; munca din zori până în zori, a tuturor, ne va duce încet, dar sigur, la capăt.

Clădind dela temelie, cu sudoarea frunții și cu răbdare, piatră peste piatră, vom ajunge să împlinim Stindardul nostru, nepieritor și falnic pe culmile pe care alătea generații, înaintea noastră au dorit și au visat, au suferit și s'au sacrificat să-l împlinte.

ROMÂNI,

A vrut voința, în contra căreia nu te poți împotrivi, ca o nouă greutate să fie adăugată la acelea pe care le am găsit în calea mea la 6 Septembrie.

ROMÂNI,

Nu dau înapoi

Pentru voi, numai cu voi și prin voi, voi învinge,

Sus înalte!

GENERAL ANTONESCU

Ordin

Toate organizațiile legionare din țară care n'au avut de suferit de pe urma cutremurului vor forma imediat detașamente de legionari pentru a fi trimiși în regiunile unde cutremutul a nimicit așezările omenești.

Comanda tuturor șantierelor și taberelor care se vor forma în locurile nenorocirii, o va avea comandantul Constantin Stoicănescu care va lucra în strânsă legătură cu organizațiile tineretului legionar.

HORIA SIMA

Marele cutremur de pământ din țara noastră

În zorii zilei de Duminică, înainte de ora 4, o mare parte din țara noastră a fost lovită de marele nenorocire a cutremurului de pământ. Acesta este cel mai puternic cutremur care s'a înregistrat de când se știe mîntea omenească. Centrul cutremurului s'a stabilit că este în Munții Vrancei, la o mare adâncime de pământ. Se spune că aceasta adâncime este de mai multe sute de km. Poate că unii dintre cititorii dela sate nu știu care sunt cauzele unui cutremur. Cauza este că la adâncimi foarte mari, adică în mijlocul pământului care are forma unui măr, materia aceasta care formează eeeace noi numim pământ se găsește într'o stare aproape lichidă. Aceasta din cauza marelui călduri care este în mijlocul globului pământesc. Căldura aceasta face să se producă diferite gaze caută eșire la suprafață prin locurile mai puțin întărite ale scoarței pământului. Așa iau naștere și vulcanii. De multeori însă materia aceea moale și caldă nu pot să străpungă scoarța pământului și atunci se produc fierberii și mișcări între diferitele straturi ale pământului. Când se produce asemenea mișcări între diferitele straturi ale pământului se aude larmă mare sub scoarța pământului și se produc cutremure. Cutre-

murile nu se pot ști dinainte, de aceea lumea nu se poate apăra de ele. Dar în timpul cât se produc li se poate măsura puterea, cu ajutorul unor mecanisme foarte sensibile. Cutremurile sunt, după puterea lor de 12 grade. Cel de Duminică a fost de gradul 9. Cea mai mare nenorocire s'a întâmplat în orașelul Panciu, care a fost complet distrus. Deasemenea orașele Focșani, Galați, București și multe altele au avut de suferit. În București s'a răsturnat o casă foarte înaltă, care avea 14 rânduri și se numea Carlton. Alte foarte multe case au avut de suferit stricăciuni, la unele dărâmandu-se pereții, sau acoperișurile, iar la altele crăpând pereții. În palatul Carlton au locuit mai multe sute de oameni, care au fost îngropați sub dărâmături. Foarte puțini au putut fi salvați dar și aceștia sunt grav răniți. Peste nenorocirea dărâmării palatului au mai venit și altele, căci un rezervor cu păcură a luat foc, iar conducta de apă s'a spart, înecând foarte mulți dintre cei cari se găseau încă în viață.

Inchișcarea Doflana de lângă Câmpina, care este cea mai veche din țară, s'a dărâmat complet. Printr'o adevărată minune a rămas întreagă doar celula în care a fost arestat Căpitanul.

Fapte de ale foștilor oameni politici

Dr. Nicolae Lupu condamnat să-și plătească chiria

Soc. Marilor Hoteluri din România cu sediul în București, str. Episcopiei No. 1-3, prin reprezentanții săi legali, a chemat în judecată conform legii, pe d. dr. Nicolae Lupu, care a locuit la hotelul Athenée Palace ani de-a rândul fără a-și plăti chiria.

Aceste datorii se ridică astăzi la

la importanta sumă de 2,289,343 lei.

Tribunalul Ilfov, fiind sesizat zilele trecute cu judecarea acestei afaceri, a admis acțiunea reclamanților, condamnând în lipsă pe d. dr. Lupu la plata sumei de mai sus și la 20.000 lei cheltueli de judecată.

Aviz

Onoratul public este rugat ca pe corespondența externă, sa nu aplice timbre postale, cari au inclus și aviație. Corespondența taxată cu timbre unice, se va înapoia expeditorului pentru complectarea taxei. Deasemenea pe corespondența internă, nu se admit aplicarea mai multor timbre postale unice (cari contin și aviație).

Dirigente principal:

Dr. Craiutiu

Aviz

Onoratul public este rugat a indica în adresa pe corespondența adresată la București, și numărul oficiului care face distribuția.

Aceste științe sunt absolut necesare, pentru a putea îndruma corespondența într'un timp scurt la oficiul de destinație. În caz contrar funcționarii P. T. T. dela București, sunt nevoiți a consulta nomenclatura străzilor, pentru a indica sectorul distribuitor.

Având în vedere cele de mai sus corespondența care n'are indicat oficiul distribuitor, parvine destinarului cu întârzieri.

Dirigente principal:

FURTUNI GROAZNICE ÎN OLANDA ȘI BELGIA

Copenhaga. De câteva zile furtuni puternice s'au abătut pe întreg teritoriul Olandei și Belgiei, cauzând pagube enorme.

Numărul victimelor omenești n'a putut fi încă stabilit.

REDAȚIUNALE

Rugăm pe toți colaboratorii noștri să binevoiască a scrie articolele în așa fel ca să poată fi ușor înțelese de către țărani. Deasemenea îi rugăm să trateze mai cu osebire probleme care interesează viața sa telor, deoarece rolul intelectualilor în România Legionară este tocmai de a-l ridica pe satean din starea în care a fost ținut de guvernatele oamenilor fără suflet și fără dragoste de țara aceasta binecuvântată de Dumnezeu.

Mulumim celor cari ne înțeleg strădaniile și ne adresează cuvinte de îndebărbătare. Mărturisim că suntem profund mișcați de prietenia ce ni se arată. Și cum am putea fi altfel noi, cari până eri nu am avut parte decât de hulă și de răutatea oamenilor? Dar totodată aceste cuvinte sunt pentru noi un stimulent în bătălia pe care o dăm și ne obligă a fi întotdeauna la nivelul așteptărilor.

Stiri de pretutindeni

(Continuare din pag. III.)

le italiene în schimb au primit în tărături. În ultimele două zile au sosit încă două divizii italiene și mai multe puternice detașamente de artilerie, pentru ca să pornească din spre Korcia o mare luptă pe pământ.

După cum se vede, Italianii au mult și greu de luptat, pentru că se luptă pe mai multe fronturi: la Europa, în Africa și în Asia.

VIZITA DLUI MOLOTOV LA BERLIN. Este cunoscută încercarea Angliei de a atrage Rusia Sovietică de partea ei. Lucrul acesta l-a încercat și cu doi ani înainte însă n'a avut rezultat, căci în timp ce se aștepta de către toată lumea ca Rusia să încheie un tratat cu Anglia, s'a întâmplat tocmai contrariul, căci Rusia a încheia un tratat cu cea mai mare dușmană a ei de până atunci, Germania. Prăpaganda engleză a încercat să ascundă această înfrângere a Angliei spunând, că Rusia se va întoarce în curând împotriva Germaniei. Ceele ce-au urmat, adică împărțirea Poloniei și războiul din Flandra, au dovedit că Rusia face politică a intereselor sale și de n'avea nici un interes să ne înfruntenească cu Anglia, care e și neputincioasă. Deasemenea Rusia nu a putut uita Angliei faptul că nu a recunoscut-o drept mare putere. Dar interesul Rusiei de a fi prietenă cu Germania constă și în faptul că Germania este aliata Poloniei de care Rusia se teme. De aceea ținem seama că vizita dlui Molotov, primul ministru al Rusiei, la Berlin se discută lucruri foarte importante cari interesează ordinea atât în Europa cât și în Asia, unde Rusia și Japonia sunt cine.

ARMATA ROMÂNĂ A DEMOBILIZAT

București. D. General Ion Antonescu, conducătorul Statului președinte al Consiliului de Miniștri, a semnat un decret prin care hotărât ca întreaga armată de mare cat, aer și marină se demobilizează. Demobilizarea începe în ziua de 15 Noemvrie 1940 orele 24.

SPANIA PARTICIPĂ LA DUREREA ROMÂNIEI

București. Serrano Sunner a primit în numele Spaniei Naționaliste, sentimentele de participare la groaznica nenorocire ce s'abătut asupra României.